

til Ende i Dag, og jeg vil derfor bede ærede Medlemmer tage Hensyn hertil, hvis vi skulle undgaa at møde ogsaa i Aften.

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal i alt Fald nok rette mig efter den ærede Formands Anmodning, for naar jeg ser den Opløsningstilstand, det høje Ting har været i, f. Eks. da den Taler, der sidder her bagved (Korsgaard) havde Ordet, saa er jeg ikke meget fristet til at tage Ordet, for saa hører man dog ikke meget efter. Smidlertid, naar jeg meddeler ærede Medlemmer, at jeg vil tale kort, vil det maasse hjælpe. Det er sikkert, at denne Sag er den af alle Agrarsagerne, som har mest Interesse for mig, og det formodentlig af den Grund, at jeg ved, at en stor Del af de andre Sager berører ganske vist Landmændene i Almindelighed, men ikke den Stand, jeg tilhører, i alt Fald kun grumme lidt, medens jeg mener, at det bliver Tilfældet med dette Forslag, naar det bliver gennemført og realiseret paa rette Maade. Jeg har den Anskuelse, at Spørene af de andre Love kunne meget hurtigt tabes af Synne, medens jeg haaber, at Spørene af denne Lov, for saa vidt den gennemføres paa rette Maade, ville blive synlige vidt omkring i vort Land. Men naar jeg stiller saa store Forventninger til dette Forslag, saa har det ogsaa stor Betydning for mig, hvordan denne Kommission bliver sammensat. Hvis jeg ikke hørte fejl, udtalte den ærede Ordfører, at for ham havde det mindre at sige, paa hvad Maade denne Kommission bliver sammensat; det kan jeg for mit Vedkommende ikke sige, for mig er det det afgørende, hvem der faar Indflydelse paa denne Kommissions Sammensætning, for derved kan man bedømme, hvordan den vil komme til at virke, og her maa jeg paa Forhaand sige, at min Anskuelse er den, at Regeringen faar en vel stor Indflydelse paa denne Kommissions Sammensætning. Hermed har jeg ingenlunde sagt, at der ikke kan blive udnævnt hæderlige og brave Folk af Regeringen, eller at det ikke kan blive Folk, som have Betydning for Kommissionen; det vil jeg godt indrømme, det kan blive, men jeg har den Tro, at det bliver ikke nær saa flydige Repræsentanter for Folket i Almindelighed som de, der ville blive udnævnte af dette Ting og af Tinget ovenover. Efter Flertallets Forslag faar Regeringen direkte Ret til at udnævne lige saa mange Medlemmer af Kommissionen som hver af Rigsdagens Afdelinger, og indirekte faar den Lov til at indsætte 7 til, eller i alt Fald faar den Ret til at approbere de 7 Med-

lemmer, som skulle vælges uden for Rigsdagen; jeg mener dog, at det er at give Regeringen baade i Pose og Sæl, og det mener jeg ikke, der er nogen virkelig Grund til. Jeg har nok forstaaet, at det er en Fordring, som den nuværende Indenrigsminister stiller, og da jeg mener, at denne Fordring er uheldig, har jeg for mit Vedkommende Grund til at beklage, at vi have stiftet Indenrigsminister, siden vi havde Lovforslaget for sidst; thi jeg nærer ingen Tvivl om, efter de Udtalelser, der fremkom fra den forrige ærede Indenrigsminister, at det Endringsforslag, der er stillet af 4 andre ærede Medlemmer og mig, vilde kunde været gennemført uden særlig Protest fra hans Side. Naar vi alligevel fra vor Side have fastholdt vort Endringsforslag, saa er det grundet paa, at vi ikke kunne se, at der her er Grund til at følge Flertallet. Vi ønske — eller det gør jeg for mit Vedkommende i alt Fald — at virkelig de forskellige Organisationer i Landet blive repræsenterede, og derfor have vi ogsaa foreslaaet, at de skulle repræsenteres i Kommissionen; men vi kunne i alt Fald ikke forstaa, at det skal være en absolut Nødvendighed, at Regeringen har saa mange sagkyndige i denne Kommission, og hvad jeg for mit Vedkommende aller mindst kan forstaa, det er, at der skal være gejstlig Vejledning i denne Kommission, det gaar ikke saa lidt ud over min Forstand. Jeg forstaaar, at der skal være juridisk Vejledning i Kommissionen, og at der kan være Ting, som kunne nødvendiggøre denne, men at det skal være nødvendigt at have gejstlig Vejledning, det kan jeg ikke forstaa. Vi have ment, at naar vi bød Regeringen de 10, som vi have budt, saa var det alt det, vi behøvede at byde, og naar vi ere gaaede saa vidt, saa er det netop i Tvivl om, at denne Sag maa gennemføres, og maa gennemføres paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade; for hvis det ikke var vort Ønske at faa en Haandsrækning fra alle Sider, saa er det min Mening, at Grundloven hjemler Folketinget Ret til for sit eget Vedkommende at nedsætte en Landbokkommission med Myn- dighed baade til at virke her og der uden at spørge hverken Regering eller Landsting derom, saaledes læser jeg i alt Fald Grundloven. Men jeg for mit Vedkommende vil indrømme, at der er det uheldige derved, at en saadan Kommission kan ikke give Lov, men kan kun træffe Foranstaltninger, staa Oplysninger til Veje og fremlægge Materiale, som Lovgivningsfaktorerne saa siden kunne faa Nytte af og udarbejde i Lovform; derfor forekommer det mig nødvendigt, at vi baade have Landstingets og Regeringens